

РЕШЕНИЕ № 85

гр. Перник, 19 април, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на първи април през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 44 по описа за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Кмета на община Перник против решение № 370, оформено в протокол № 1 от сесия на общински съвет проведено на 10.I.2013 г., с което е прието повторно решение № 357, протокол 20 от 19.XII.2012 г. С оспореното решение Общински съвет е освободил Многопрофилна болница за активно лечение "Р. Ангелова" АД със 50% от дължимата такса битови отпадъци за 2012 г., установена по надлежния ред. В жалбата се излагат съображения, че атакуваното решение е прието в противоречие на чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ, при липса на компетентност и е немотивирано. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник и се иска от съда да бъде постановено решение, с което да отмени оспорваното решение. Претендира се присъждане на разноски.

Ответника по жалбата Общински съвет Перник, чрез процесуалния си представител изразява мотивирано становище, че оспорваното решение е прието при стриктно спазване на административно производствените правила, при точно прилагане на материалния закон и е прието от орган, който разполага с правомощия по чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ. С тези доводи счита, че жалбата на Кмета на община Перник е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. Изразява претенция за присъждане на разноски.

Заинтересованата страна Многопрофилна болница за активно лечение "Р. Ангелова", чрез процесуалния си представител изразява становище да се отхвърли жалбата.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168 от АПК намира от фактическа и правна страна следното:

Съобразявайки се с определение № 4965 от 4.IV.2012 г. постановено по АД № 4214/2012г. по описа на Върховен административен съд, настоящият съдебен състав не се ангажира с произнасяне по допустимостта на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Общински съвет Перник е бил сезиран от изпълнителния директор на МБАЛ"Р. Ангелова" АД с докладна записка вх. № 670 от 30.XI.2012 г. В същата, според вносителя, финансовото състояние на лечебното заведение, без да е подкрепено с цифрови показатели, било тежко. Изложени са като причини за това: намалените приходи от текущо финансиране от Министерство на здравеопазването, както и предприети действия по разделно събиране на отпадъците и предприети действия по извозване на опасните болнични отпадъци с външен изпълнител, липсата на болни за хоспитализация, наличие на неизползвани сгради, включени в капиталовата структура на МБАЛ. С оглед

на така изложеното е направено искане до Общински съвет да намали ТБО, дължима за 2012 г. със 70%.

На 19.XII.2012 г. е проведено редовно заседание на Общински съвет Перник. В дневния ред е включена цитираната докладна записка. Има становища на постоянни комисии към общинския съвет – БФЕ; ОСКПСК и ЗСД. Становищата на комисиите са в полза на здравното заведение с различни показатели от 50 до 70%. Прието е решение - № 357, взето по протокол 20 от 19.XII.2012 г. Независимо от развитото се противоречиво обсъждане за освобождаване на МБАЛ със 50 % от дължима ТБО за 2012 г.

При спазване изискванията на чл. 45, ал. 5 от ЗМСМА, жалбоподателят е върнал решението на Общински съвет, който в крайна сметка в проведена сесия на 10.I.2013 с решение № 370 по протокол 1 от 10.I.2013 г. е приел повторно оспорваното от жалбоподателя решение.

Тези обстоятелства се приемат за безспорни от представената като доказателство по делото административна преписка.

От правна страна се налагат следните изводи:

Първо: Оспореното пред съда решение е взето от компетентен орган - Общинския съвет - Перник, който е имал редовен кворум да заседава и да взема решения, в кръга на неговата компетентност, определена от нормите на ЗМСМА и ЗМДТ, и в предвидената от закона форма, протоколирано и оформено в писмен вид, подписано от председателя и протоколита, поради което то е валидно и действително, т. е. не е нищожно на това основание. С оглед на това не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т. 2 от АПК.

Второ: Съгласно чл. 35 от АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. А чл. 36, ал. 1 от АПК задължава административният орган да събира служебно доказателства. Обстоятелството, което е от значение за правилното решаване на административната преписка е дали жалбоподателят е ползвал реално имота, за който се иска освобождаване от заплащане на такса битови отпадъци. В случая, вместо да изпълни задълженията си визирани в чл. 35 и чл. 36 от АПК, и да направи служебна проверка по случая с посочените в чл. 39 от АПК начини и средства (обяснения, декларации на страните, заключение на вещо лице или проверка на място), административният орган се е задоволил единствено да констатира в решението си, че освобождава **АКЦИОНЕРНОТО - капиталово** дружество със 50% от дължимата такса за битови отпадъци за 2012 г. и то установена по надлежния ред, за което не са представени никакви доказателства както в административното, така и в съдебното производство. Нарушавайки разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК административният орган е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, които налагат неговата отмяна. Констатираните по-горе нарушения на административно производствените правила разписани в правилника за приемане на решение от общински съвет и неизясняване на фактите и обстоятелствата по случая са съществени, тъй като при стриктното им спазване, задълбочено обсъждане на проблема и изясняване на фактическата обстановка, би могло да се стигне до друг правен резултат. Отделно от това същото е немотивирано, като мотивите не могат да се извличат от оскъдната административна преписка. Нещо повече, дори вносителят не е присъствал и поддържал искането си до ОбС по време на обсъждането и приемането на двете решения, за да се създаде патетично впечатление на критично тежко финансово състояние. Налице е отменително

основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Не случайно като аргумент за това се извлича от разискванията по време на двете обсъждания. Не е законово оправдано за сметка на политически популизъм да се нарушава съществено приходната част на бюджета. В този житейски смисъл – свръх задължнели болници, структурирани като търговски капиталови дружества по ЗЛЗ са предмет на закриване често и не единствено в регион Перник. Друго – в докладната записка на представляващия МБАЛ се споменава, че болницата е обвързана от инфлационните процеси в страната, завишаване цените на определени продукти, липсата на завишаване на приходната част от бюджета на дружеството, тъй като няма нарастване на броя на хоспитализираните пациенти. Това не е проблем на местната болница, а още по малко е проблем обвързан със законова възможност да се ползват финансови облекчения. Обсъждането на проблеми от такъв характер е в противоречие с предоставената възможност за освобождаване от заплащане на ТБО по местната Наредба, което мотивира съда да приеме че има неспазена процедура по чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Трето: Правната норма, на която се е позовал Общински съвет Перник при приемане на своя акт-чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ е обща и е приложима за всички видове такси, събирани от общините, поради което упражнявайки правомощията си по този текст, общинският съвет не е ограничен по отношение на видовете такси. В чл. 9 от ЗМДТ е предвидено, че общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, а в чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ е предвидено, че общинският съвет определя с наредбата по чл. 9 реда, по който лицата, не ползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса. Според чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ общинският съвет може да освобождава определени категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси по ред определен с наредбата по чл. 9. С оглед на това на общинския съвет е предоставено единствено правомощието да определи реда, по който лицата, не ползващи услугата, се освобождават от заплащане на съответната такса. Правото на лицата да бъдат освободени от заплащане на такса за определена услуга, когато не ползват тази услуга през годината или през определена част от нея, е предвидено в самия закон, а на общинския съвет е делегирано само правомощието да определи реда, по който да бъде упражнено това право на освобождаване. На общинския съвет не е предоставено правомощието при приемане на наредбата по чл. 9 от ЗМДТ да прецени дали да освободи или не от заплащане на такса лицата, които не ползват услугата, тъй като такова право е предвидено в чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ. Изхождайки от разпоредбата на чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ, че на общинския съвет е предоставено единствено правомощието да определи реда за освобождаване от заплащане на такса при не ползване на услугата, а не самата възможност за освобождаване, се налага и от разпоредбата на чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ. Това е така защото тази правна норма предписва на общинския съвет правомощието да прецени дали да регламентира /да предвиди/ с наредбата по чл. 9 от ЗМДТ правото на отделни категории лица за освобождаване от заплащане на отделни видове такси, както и да регламентира реда, по който да бъде упражнено това право. В настоящия случай общински съвет Перник в приетата от него наредба по чл. 9 от ЗМДТ, /приета на 20.XII.2011г./ - Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник регламентира в чл. 21, че такса за сметосъбиране и сметоизвозване на имоти на граждани и предприятия, не се събира за имотите, които няма да се ползват през цялата година и за които е подадена декларация

от собственика или ползвателя до края на предходната година. За освобождаване от заплащане на тази такса в наредбата на общинския съвет е предвидено условието имотът да не се ползва през цялата година, а относно реда, по който това право да бъде упражнено е предвидено единственото условие собственикът, респективно ползвателят на имота, да подаде декларация до края на предходната година. Следва да се отбележи също, че нормата на чл. 8, ал. 6 е възпроизведена в чл. 8 от наредбата.

В чл. 8, ал. 5 и ал. 6 от ЗМДТ законодателят е употребил термина “лица”, като в чл. 11 е конкретизирал кои са данъчно задължени лица по смисъла на закона. В местната Наредба се регламентират “граждани”. След като законът като нормативен акт от по-висок ред не е въвел ограничение /санкция/, че действа само за граждани, а не за юридически лица при ползване на услуги, предоставяни от общината, то не може с подзаконов нормативен акт на орган на местното самоуправление по чл. 18 от ЗМСМА да се допуска такова ограничение и наредбата да се прилага само за граждани. Дали болницата е “лице” или “гражданин” не е решаващо, но е наложително да се отчете, че ОбС не изпълнява местната Наредба, към която препраща ЗМДТ. Като правно основание при вземане на оспорваните решения са посочени много общи норми на ЗМДТ, но не се посочва като правно основание за вземане на тези решения Наредбата по чл. 9 ЗМДТ, а изрично законодателят и то на регионално ниво, а на национално е създал тази препращаща норма. В конкретния случай, многопрофилната болница е лечебно заведение и тя е търговско дружество със значение за обществеността на територията на област Перник. От обсъжданията при вземане на двете решения за съда е наложено убеждението, че от 2009 г. тази болница е в лошо финансово състояние. От това не следва, че лошото управление и мениджмънт на болницата трябва да се толерира с индивидуални административни актове на ОбС приемани година за година в противоречие с Наредба, приета от този ОбС и по ред, който няма нищо общо с реда за освобождаване от такива такси. Този факт, лошото финансово състояние, не е достатъчен да обуслови освобождаване от такса битови отпадъци без да се изследват релевантните за случая обстоятелства и без да има разписани точни правила и критерии. В настоящия случай, отново, след 2011 г., се стига до избирателна пропускливост, която да постави в неравноправно положение от една страна гражданите, едва ли всички са в цветущо финансово състояние и икономически притеснени производствени и търговски структури в региона, а от друга – болнично заведение, което по закон може да ползува и държавни субсидии. Нарушен е принципа на последователност и предвидимост залегнал в АПК, като оспорвания акт не е и съобразен с целта на закона. В хипотезата на чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ, която е общо приложима в настоящия случай с оглед данните по административната преписка и делото, самият законодател **възлага** на общинския съвет **с** наредба да определи както категорията лица, които да бъдат освободени (напълно или частично) от заплащането на отделни видове такси, така и редът, при който това да се случи. В тази хипотеза, съответният общински съвет упражнява правомощието си по отношение на „отделни категории лица” – такива могат да бъдат пенсионери, социално слаби лица, дружества, чиято дейност е с голяма обществена значимост на територията на съответната община и т.н, като правото да определи категориите лица принадлежи изцяло на съответния общински съвет, който изхожда от местните социални и икономически фактори. Липсата на разписана процедура, по която да се извърши освобождаването (изцяло или частично) от заплащането на такси не променя

обстоятелството, че правото на общинския съвет по чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ съществува и може да бъде упражнено, но “по ред определен с наредбата по чл. 9” /виж чл. 8, ал. 6 от ЗМДТ in fine (на края)/ В правомощията на ОС е да приеме Наредба съгласно чл. 9 от ЗМДТ, с която да вземе решение и относно условията за прилагане чл. 8, ал. 5 и ал. 6 от ЗМДТ. Подобни решения, взети и при липса на мотиви, са незаконосъобразни, а обсъжданията, особено така както са поднесени от стенографските протоколи, не са мотиви по приемането на решенията.

В този смисъл, настоящият съдебен състав не се присъединява към манифестираното от 3. страна решение на ВАС № 2689, а.д. 8192/12 г. на VII отделение ВАС, тъй като със съдебни решения не може да се коригира незачитането на нормативно определен ред за конкретни дейности, заложили съобразно местната нормативна база като компетенция на ОбС. В това решение има становище на съдебен състав ad hoc, няма указания, с които при условията на чл. 224 от АПК Административен съд Перник е задължен да се съобрази.

Гореизложените мотиви, мотивират състава да приеме, че са налице отменителни основания по чл. 146, т. 3, 4 и 5 от АПК, поради което решение № 370, оформено в протокол № 1 от сесия на общински съвет проведено на 10.I.2013 г., с което е прието повторно решение № 357, протокол 20 от 19.XII.2012 г. следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на делото и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски, такива следва да бъдат възложени в тежест на общински съвет Перник в размер на 200 лева, представляващи договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 03.01.2012г..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на кмета на община Перник решение № 370, оформено в протокол № 1 от сесия на общински съвет проведено на 10.I.2013 г., с което е прието повторно решение № 357, протокол 20 от 19.XII.2012 г. с което, Многопрофилна болница за активно лечение “Р. Ангелова” АД е освободена със 50% от дължимата такса битови отпадъци за 2011г., установена по надлежния ред.

ОСЪЖДА Общински съвет Перник да заплати на Община Перник разноски по делото в размер на 200 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

Съдия: /п/